

щитѣ. И тъй, мжжътъ всѣкога трѣбва да застане на страната на слабия, на онеправдания. Това е мжжъ! Това е благородство. А всички жени трѣбва да се заематъ да прѣвѣрзватъ на хората не само тѣзи обикновенитѣ рани, но и необикновенитѣ. Послѣ, когато нѣкой ме прѣвѣрзва, да не казвамъ: ти си длъженъ. Не, като ме поглади една такава рѣка, да ѝ благодаря. Сега, този Сафио, слѣдъ като далъ всичко, намѣрилъ се въ една борба, и отъ прочитѣ му потичахъ двѣ сълзи. Това сж сълзи! И когато ти прѣвѣрзвахъ нѣкого, той трѣбва да почувствува, че има една душа, която му служи, и отъ благодарностъ да му потекатъ двѣ сълзи. Това е заплатата! Тия двѣ сълзи иматъ смисълъ. И когато онзи силниятъ застане прѣдъ слабия и го защитава, отъ прочитѣ на слабия да потекатъ двѣ сълзи и да каже: „Братко, благодаря ти“. Това е човѣчество! Може ли да се установятъ между насъ тѣзи отношения, ще дойде и истинската философия на живота.

Красивиятъ животъ ще дойде, само когато ние прѣвѣрнемъ скръбта въ радостъ. Скръбта и радостта вървятъ г. единъ великъ законъ. Азъ ви казахъ, че въ свѣта има сжщества, които знаятъ само какво е радостъ. Тѣ сж ангелитѣ. За тѣхъ скръбта е непонятна. Тѣ знаятъ причинитѣ на човѣшката скръбъ. А ние знаемъ една малка радостъ и една малка скръбъ. Междинитѣ на тѣзи двѣ нѣща не ги знаемъ. Ангелитѣ знаятъ една голѣма радостъ и една малка радостъ. Междинитѣ не ги знаятъ. Падналитѣ духове, падналитѣ ангели знаятъ една малка скръбъ и една голѣма скръбъ. А човѣкътъ се отличава и отъ еднитѣ, и отъ другитѣ по това, че у него тия двѣ състояния, радостъ и скръбъ, сж прѣплетени. Нѣкой казва: развали се настроението ми. Има единъ музикаленъ законъ, споредъ който между тоноетѣ винаги има една малка междина. Нѣкой пжтъ си много щастливъ, имашъ едно малко щастие, но вжтрѣ въ него виждашъ една малка междина, казвашъ: чакай да слѣза въ това благо, тогава ще се кача въ голѣмата радостъ. Но знаете ли на какво мязаме тогава? Единъ младъ момъкъ отъ древността натоварва своята камила съ много скжпоцѣнности и отива да посѣти своята възлюбена. Минава прѣзъ пустинята. Вижда по пжтя една много красива кожа, като тѣзи рускитѣ самурени кожи, и си